

Яхшилик жавобсиз қолмайди



14:22 / 27 февраль 4102

Бир қиролнинг жазо усули – айб қилганларни оч итларга талатиш эди. Бунинг учун саройида махсус итлар боқиларди. Бир куни қирол саройда ўн йил ишлаган бир хизматкорнинг айтган гапидан қаттиқ жаҳли чиқиб, уни ҳам итларга талатишни буюрди.

Хизматкор: «Хўжайин, менга ўн кун муҳлат беринг, яқинларим билан видолашиб олай!» деди. Қирол рози бўлди.

Хизматкор итларга қарайдиган қўриқчининг олдига бориб, «Итларга ўн кун мен қараб тураман, сен дам олиб кел», деди. Қўриқчи рози бўлди. Хизматкор ўн кун итларга қаради, уларга овқат, сув бериб турди.

Ўн кундан кейин қирол хизматкорни олиб келиб, жазолашни буюрди. Хизматкорни қафасга ташлашган эди, итлар келиб, унинг оёғини ялай бошлашди.

Буни кўриб, ҳайратда қолган қирол сўради:

– Бу итларимга нима бўлди? Қафасга тушган одамга ташланиб, бурдалаб ташлашарди-ку?

Хизматкор шундай деди:

– Хўжайин! Мен ўн кун саройдан кетмай, мана шу итларга хизмат қилдим. Мана, улар менинг хизматимни унутишмади. Сизга эса ўн йил хизмат қилдим, лекин биттагина хатоим учун мендан кечиб юбордингиз!

Қирол хижолат бўлиб, хизматкорни кечирди.

«Ҳилол» журналининг 9(54) сонидан